



**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

24. An in confirmatione unus solus possit adhiberi Patrinus? Et an si plures de facto teneant confirmationem, omnes contra hanc cognationem, quamvis non plures quam unus vir, aut foemina accedere ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

3. Sed omnibus supradictis plus addit (attende, Lector,) novissimè Quintanadueñas in *Theol. mor. tom. 1. tract. 1. sing. ult. per totum*, ubi probat, omnes Religiosos, tam Mendicantes, quam non Mendicantes, & Sanctimonialia etiam, posse esse Patrinos in Baptismo, absque licentia, & peccato. Quia, si ob aliquam causam Religiosus non liceret hoc munus, esset propter relatas prohibitiones: sed hæc non obstant; ergo, &c. Major est certa, cum nullam malitiam, nec indecentiam intrinsecam afferat hic actus. Minor probatur: quia prohibitio in cap. *Non licet*: sicut & alie juri insertæ, eam auctoritatem, aut vim præceptivam solum habent in decreto Canonico, non extra illud, ut de omnibus sapienter probat Joan. Ant. Ecclesiæ Mediolanensis Præpositus *Proem. decr. f. 1. pag. 1.* Cum igitur hæc habeatur ex Concilio Altihsiodorensi, celebrato anno 614, quod est Provinciale, nec à Papa approbatum, non potest omnes obligare. Et licet Generalis Concilij esset, culpam gravem non induceret, ex verbo, *Non licet*: cum sapius cum illo sine ea prohibitiones similes inveniamus. Sic in eodem Concilio *ann. 15.* non licet mortuum super mortuum mittere; & *ann. 18.* non licet Presbytero, Diacono, vel Subdiacono in Ecclesia, dum Missa dicuntur, stare.

4. Præterquam quòd, licet ex utroque capite graviter hæc prohibitio olim obligaret: modò autem non ita. Quia, cum causa illius esset, ut verbis Emanuelis Roderici, *tom. 1. q. 13. artic. 1.* utar, quam tangit quidem Glossa d. cap. *Monachi, verb. Osculentur*, scilicet, ne osculentur feminas: in quibus tangitur, ut inquit Glossa, consuetudo aliquorum locorum, in quibus Compatres osculabantur Commatres. Propter quam consuetudinem decreverunt Concilium, & Pontifices, ne Monachi Compatres fierent. Cum ergo jam hæc consuetudo cessaverit, ob quam hæc lex prohibitiva emerfit; lex etiam cessabit: nam legis ratione cessante, cessat quoque ejus dispositio, ut ex l. *In omni. ff. de adop. l. Quod dictum, ff. de pactis.*

5. Alias etiam rationes adducit Quintanadueñas, & tandem sic concludit: [Igitur, cum ex dictis, vel nullam, vel levissimam culpam committant Religiosi, etiam ex Ordine Monachali, de sacro Fonte infantem suscipientes, etiam sine causa; si hæc adsit, à veniali etiam culpa liberantur; sicut qui ex causa Officij divini tempus, & horas anteponebat, vel postponebat: vel orationes ante Sacrificium, vel post illud, juxta Missalis Rubricas dicendas, omitteret, nullum committeret peccatum; licet sine illa veniale foret. Causa autem sufficiens esset petitio, aut devotio parentum baptizandi, ob virtutem, ac egregiam Religiosi famam, patrie usus, sumptuum excusatio, aliunde non ita comòdè invenire Patrimum prole dignum, aut ad id munus nolle alium infantis baptizandi parentes adstringere, vel quid simile rationi consonum, quamvis grave non videatur. Facultas Ordinarij, licet necessaria non sit, nec Prælati regularis, nisi in Religione prohibitio vigeat; exposci tamen consulam, ne Parocho aliquod nocumentum emergat, cui in Rituali, ac sæpè ex suæ Diocesis Synodo indicitur, ne Religiosos ad hoc munus admittat; hancque liberaliter absque ullo scrupulo, etiam levissima ex causa, Ordinarij, ac Prælati concedere possunt.] Ita ille, cui tamen non adhaeret Lezana in *qq. Regul. tom. 1. c. 9. num. 31.* & Deander à Murcia in *qq. Regul. in c. 4. ad c. 11. Regule D. Francisci*, & alij communiter.

6. Nulla tamen est difficultas, Episcopos, & Car-

dinales regulares, posse munus Patrini in Baptismo exercere. Ita, me citato, & alii docet Lezana in *qq. Regul. tom. 3. verb. Baptismus, num. 1.* & Leander ubi supra.

7. Nota verò, quòd Doctores, qui sententiam Quintanadueñas impugnant, fatentur tamen, quòd si Abbates, & Monachi in Baptismo, aut Confirmatione aliquem susciperent, licet peccarent mortaliter; spiritualem tamen cognationem contraherent: quia citata jura non statuunt factum contrarium irritum esse. Ita Tamburinus de *jure Abbatum, tom. 2. disp. 4. q. 2. n. 2.* Sanchez de *matrim. lib. 7. disp. 70. n. 21.* Reginaldus *lib. 3. num. 137.* & alij penes ipsos.

RESOL. XXIV.

An in Confirmatione unus solus possit adhiberi Patrini?

Et an si plures de facto teneant Confirmationem, omnes contrahant cognationem, quamvis non plures, quam unus vir, aut femina accedere debeat?

Et notatur, quòd Pontificale Romanum vult, quòd masculi feminis Patrini esse non possint, & è contra.

Et quaritur, an sit præceptum sumendi Sacramentum Confirmationis?

Et an nec venialiter peccet, qui, secluso scandalo, & contemptu, hoc Sacramentum omiseret? Ex part. 10. tract. 16. & Misc. 6. Refol. 90.

§. 1. **A**ffirmativè respondet Galpar Hurtadus de *Sacr. matrim. disp. 18. diff. 4. n. 13.* ubi sic asserit: Quamvis jure antiquo, *can. plures, de consecr. disp. 4. & cap. fin. de cognatione spirituali, in 6.* prohibitum fuerit, plures Patrinos in Baptismo, & Confirmatione adhiberi, & fuerit decretum, quòd si, ea prohibitione non obstante, plures essent Patrini, omnes dictam cognationem spiritualem contraherent. Jam tamen jure novo Tridentini *sess. 24. c. 2.* permittitur, quòd in Baptismo possint duo, unus, & una tenere, aut suscipere in Baptismo; ubi additur eos designandos esse ab eis, ad quos designatio spectet, & quòd ab aliis ultra designatur, quamvis efficiant actus Patrini, non contrahatur cognatio spiritualis. Quòd verò docet Sancius *lib. 7. disp. 56. n. 9.* nempe id quòd addidit Tridentinum, & restrinxit circa Patrinos in Baptismo, etiam extendi ad Patrinos in Confirmatione, absque fundamento dicitur; ac proinde jus antiquum quòd Patrinos in Confirmatione in suo robore manet. Huc usque Hurtadus.

2. Sed sententiam Sanchez tuetur P. Martinus Perez de *matrim. disp. 29. sect. 5. n. 21.* ubi docet; in Sacramento Confirmationis posse adhiberi duos Patrinos diversi sexus, & nullum alium suscipientem, vel tangentem, præter Patrinos designatos, spiritualem cognitionem contrahere. Quia fuit manifesta mens Tridentini eodem modo utramque cognationem restringere, ut constat ex præmio dicti capituli secundi, ubi declarat, velle se impedimentum cognationis restringere. Constat etiam ex fine, ubi cognationem ortam ex Confirmatione ad easdem personas restringit, ad quas restrinxerat cognationem ortam ex Baptismo. Quòd sanè non fieret, si omnes confirmatum tangentes contraherent, cum non omnes tangentes baptizatum, sed solum designati contrahant. Sed licet hæc opinio sit probabilis, ut notat Franciscus Lugo de *Sacram. lib. 3. cap. 5.*

cap. 5. q. 3. n. 1. 2. & illam præter Sanchez, & Perez teneat Vallensis in decret. lib. 1. tit. 1. §. 2. n. 7. Reg. in tom. 2. lib. 3. n. 1. 5. 2. Tolens lib. 2. c. 2. 4. n. 6. Navarrus in Man. c. 2. 2. n. 40. Ego tamen non recedo à sententia negativa Hurtadi, quam teneat Baunius in Theol. mor. tom. 1. tract. 3. q. 9. Præpositus in 3. p. q. 7. 2. art. 10. n. 40. Leandrus de Sacram. tom. 1. tr. 3. disp. 5. q. 2. Aversa in 3. p. q. 7. 2. sect. 5. Rebellius p. 2. lib. 3. q. 6. n. 6. Barbola de Poteft. Parochi. part. 2. alleg. 30. n. 4. 3. Castrus Palaus tom. 4. tract. 20. disp. 1. punct. 10. n. 2. Bassaus in Flor. Theol. ver. Confirmatio. n. 11. & alij.

3. Dico itaque Patrinum Confirmationis, unicum futurum esse, virum, aut feminam, ut habeat. cap. non plures. de consec. dist. 5. dum in confirmatione posuit tenentem in singulari dumtaxat, cum de Patrinis Baptismi locutum fuerit in plurali. Quare decretum Tridentini quatenus concedit duos Patrinos in Baptismo, non videtur extendi ad Confirmationem, cujus quoad hoc mentionem non facit; nec juris correctio sine gravi fundamento debet admitti. Non ergo derogat Tridentinum illi capiti, non plures. Et ideo si plures de facto teneant Confirmatum, omnes contrahere cognationem. Cum enim ex hoc Patrini munere nascatur spiritualis cognatio. cap. si quis filiastrum, cap. de his 30. quest. 1. cap. 1. de cognatione spirituali, in 6. subdit textus in cap. fin. eod. tit. Quamvis non plures, quam unus vir, aut una mulier accedere debent ad suscipiendum de Baptismo, vel Confirmatione; si tamen plures accesserint, spirituales cognationem omnes inde contrahere. Nota etiam, quod Pontificale Romanum vult, ut in Confirmatione, masculi femine Patrini esse non possint, neque femina masculis, & quod unus non possit esse Patrinus plurimum.

4. Nota tamen hic obiter novissimè doctum Pa-

trem Martinon de Sacram. tom. 4. disput. 27. sect. 5. num. 39. docere, adesse præceptum sub mortali sumendi Sacramentum Confirmationis; sed ego non recedo à sententia, quam docui, tale præceptum non esse datum, & ideo, seculo scandalo, & contemptu, non peccare mortaliter, qui hoc Sacramentum omitteret. Et ita me citato, tenet Leandrus de Sacrament. tom. 2. tract. 3. disput. 1. q. 6. & me citato Stephanus à San Gregorio de Sacram. lib. 3. c. 18. n. 4 & me citato Machadus tom. 1. lib. 3. cap. 1. tract. 3. docum. 5. num. 4. & me citato Bassaus ver. Confirmatio, n. 3. & me citato Trullench de Sacram. lib. 2. cap. unio. de Confirmatione, num. 1. & me citato P. Lugo de Sacram. lib. 3. c. 2. q. 1. n. 5. & 8. & me citato Dieastillus de Sacram. tom. 1. tract. 5. disput. unica, dub. 10. n. 99. Idem etiam docet Estius tom. 2. 4. sentent. dist. 7. §. 18. Martinus de San Joseph. in Mon. Confess. tom. 1. lib. 1. tract. 1. de Confirmatione, n. 4. Caspensis in Cur. Theol. tom. 2. tract. 23. disp. 2. sect. 2. n. 13. Gefualdus in Theol. Mor. tom. 1. tract. 5. c. 3. n. 7. & doctus, ac amicissimus P. Antonius Escobar, & Mendoza in Theol. Mor. tract. 7. exam. 3. c. 3. n. 18. Imò plus addunt aliqui per se loquendo, nec veniale peccatum esse confirmationem ommittere; quia cum nullum sit præceptum, nulla committitur omissionis culpa per se; sic asserit Petrus de Ledesma tom. 1. tr. de Confirm. c. 8. concl. 3. Sed hæc opinio mihi non placet; quia vix continget, omitti Confirmationem sine veniali culpa, quando commode recipi potest. Quippe talis omisso sine causa privat nos magnis bonis spiritualibus, ac subinde continet prodigaliter quandam spirituales, quæ culpabilis sit. Ita Lessius in 3. p. D. Thom. q. 72. art. 8. dub. 2. n. 31. ubi sic ait: Vix unquam potest hoc Sacramentum omitti sine aliquo peccato, quia vix potest adesse iusta causa tanti boni negligendi, quod tam facile potest haberi. Ita ille, & ego.

Sup. hoc sub-
pra in Ref.
6. §. ultim.
& in Ref. 17.
per totam,
& in Ref. 18.
& ult. & in
Ref. 19. ad
l. 4. & in
om. 3. tr. 1.
x. Ref. 9. §.
Prima sen-
tentia, sed
l. 5. eam à
principio, &
in co. 2. tr. 4.
Ref. 24. à
lin. 4.

In indice primo hujus Tom. I. Vide Apendicem ad hunc Tract. II. Ubi reperies alias multas
questiones mistas, & dispersas per alios Tom. Tract. & Ref. qua simul
pertinent ad hunc Tract. II. de Sacram. Confirmationis.



TRACTATUS